

Ana Cica Tiedermann  
Verksjurist  
Avdelningen för analys  
010-168 05 43  
Ana.Cica.Tiedermann@Elsakerhetsverket.se

2024-01-24

Dnr 24EV6697

Ert dnr  
KN2024/01420

Klimat- och näringslivsdepartementet

## Remissvar - Promemorian om förslag på förordningsändringar som möjliggör ett mer effektivt främjande av icke-publik laddinfrastruktur

Elsäkerhetsverket har beretts tillfälle att lämna synpunkter på ovanstående remiss.

Elsäkerhetsverket avstyrker förslaget i den del som avser möjligheten att erhålla bidrag till stickproppsansluten laddutrustning, på grund av de elsäkerhetsrisker som kan uppstå. Motivering till myndighetens ställningstagande framgår under respektive bestämmelse nedan.

I övrigt tillstyrker Elsäkerhetsverket förslaget med följande kommentarer.

### **Förordning (2019:525) om statligt stöd för installation av laddningspunkter för elfordon**

#### *2 §*

Av bestämmelsen framgår att definitionen av laddningspunkt är: ett gränssnitt där ett elfordon i taget kan laddas.

Elsäkerhetsverket anser att det behövs ett förtydligande för att klargöra om en laddbox med dubbla eller fler laddningspunkter där endast en laddningspunkt är aktiv i taget, utgör en laddningspunkt eller flera.

#### *3 § Bidrag får endast ges för laddningspunkter som, när de installerats...*

Av förslaget framgår att bidrag endast får ges för laddningspunkter om vissa förutsättningar är uppfyllda. En av förutsättningarna för bidrag är enligt punkt 3 att när laddningspunkter har installerats ska de ha installerats av ett sådant elinstallationsföretag eller en sådan elinstallatör som avses i Elsäkerhetslagen (2016:732).

Av ordalydelsen i punkt 3 framgår således att förslaget förutsätter en fast installation av laddutrustningen, det vill säga att fast ansluta den elektriska utrustningen till en starkströmsanläggning i enlighet med definitionen av elinstallationsarbete i 4 § p 2 Elsäkerhetslagen (2016:732).

Emellertid innebär förslaget i 3 § punkt 4 att stöd kan ges även till stickproppförsedda laddboxar. För att ansluta en sådan laddbox till ett vanligt industridon (CEE) krävs ingen installation av ett elinstallationsföretag.

Det finns ingen standard för laddbox med stickpropp (mode 3). Det krävs inte heller installation av ett elinstallationsföretag för anslutning av en stickproppsförsedd laddbox. Utrustningen blir inte fast ansluten och kan således enkelt flyttas runt till andra fastigheter av ägaren. Det innebär att jordfelsbrytare kan saknas eller vara av fel typ på den nya platsen, vilket medför en risk för ett sämre skydd mot personskador.

Se också Elsäkerhetsverkets synpunkter under Förordning (2015:517) om lokala klimatinvesteringar

På grund av de elsäkerhetsrisker som kan uppstå med stickproppsanslutna laddutrustningar förordar Elsäkerhetsverket att laddutrustning ska fast installeras av ett elinstallationsföretag för att bidrag ska kunna erhållas. Förslaget i 3 § punkt 4 och förslagen under Förordning (2015:517) om lokala klimatinvesteringar bör därför ändras på så sätt att det tydliggörs att bidrag för stickproppsanslutna laddutrustningar inte kan utgå.

Elsäkerhetsverket vill även informera om att en laddbox kan ha stöd för smarta funktioner, men installationssättet samt möjligheten till flytt av laddboxen gör att det är tveksamt om laddboxen då kommer att kunna läsa av fastighetens belastning och i realtid styra laddningen så att belastningen på fastighetens elanslutning begränsas.

### 3 § 4.

Den föreslagna teknikneutrala bestämmelsen innebär att stöd även kan ges till installation av vanliga industridon (CEE) som man avser att använda som laddningspunkt.

Elsäkerhetsverket anser att bestämmelsen, med hänsyn till elsäkerheten, bör kompletteras med att installation av uttag för allmänbruk (Schuko) eller installation

av industridon (CEE) inte ger grund för stöd. Dessa kan även användas för annat syfte än laddning av elfordon.

### *3 § 5. 1 stycket*

Eftersom utrustningen inte måste innehålla elmätare utan endast ska vara förberedd för elmätning och debitering av elkostnad uppkommer fråga om vilka krav som ska ställas på mätningen. Kommer samma krav att gälla som för vanliga elmätare, det vill säga enligt MID-direktivet<sup>1</sup>?

### *3 § 5. 2 stycket*

Av förslaget framgår att om ansökan avser bidrag som omfattas av kommissionens förordning (EU) nr 651/2014 och en laddningspunkt med en effekt som uppgår till högst 22 kW, ska laddningspunkten kunna stödja smarta laddningsfunktioner.

Det vore lämpligt att i bestämmelsen hänvisa till artikel 2.102e GBER av vilken framgår definitionen av smart laddning, nämligen en laddningsfunktion där intensiteten i den el som överförs till batteriet justeras i realtid, utifrån information som tas emot genom elektronisk kommunikation.

Smart laddning gör det möjligt att anpassa laddningen efter tillgången på el, genom att exempelvis reducera effekten under vissa tider eller att påbörja laddningen vid en senare tidpunkt.

### *6 § 2 stycket*

Enligt andra stycket är arbetskostnader bidragsberättigade endast om de avser arbete som utförs av någon som är godkänd för F-skatt mm.

Elinstallationsarbete ska, enligt definitionen i 4 § Elsäkerhetslagen (2016:732), utföras av ett elinstallationsföretag. Av 25 § samma lag framgår att ett elinstallationsföretag som ska utföra arbete på andras anläggningar ska anmäla detta till tillsynsmyndigheten. Anmälan kan göras för alla slag av elinstallationsarbeten eller för visst slag av sådant arbete. I detta fall rör det sig om verksamhetstypen "Övriga anläggningar för användning av el". Arbetet får inte påbörjas förrän anmälan har gjorts.

---

<sup>1</sup> Europaparlamentets och rådets direktiv 2014/32/EU av den 26 februari 2014 om harmonisering av medlemsstaternas lagstiftning om tillhandahållande på marknaden av mätinstrument (omarbetning)

Elsäkerhetsverket anser därför att godkännande för F-skatt inte är tillräckligt. Bestämmelsen bör kompletteras med ett krav på registrering av elinstallationsföretaget enligt 25 § Elsäkerhetslagen.

*8 § 2 stycket*

Av förslaget framgår att maxbeloppet för laddning till och med en maximal laddningseffekt på 23 kW AC föreslås vara 15 000 kronor per laddningspunkt, i likhet med tidigare.

Elsäkerhetsverket anser att det behöver förtydligas vad som ska gälla för laddboxar med dubbla eller fler uttag, som finns på marknaden. Installationskostnaden för en sådan laddbox är densamma som för laddboxar med endast en laddpunkt. Kommer dessa laddboxar med dubbla eller fler uttag att räknas som *två/flera* laddningspunkter á 15 000 eller endast som *en* laddningspunkt?

*Sid 5 Ändrade stödnivåer, tredje stycket*

Av förslaget framgår att det för AC- och DC-laddning från 23 kW inte införs något maxbelopp, eftersom kostnaderna för installationer med högre effekt kan skilja sig betydligt. Det kan gälla kostnaderna för kablage, elinstallation eller nätanslutning.

Elsäkerhetsverket anser att det vore önskvärt att än tydligare precisera vilka kostnader som kan omfattas, till exempel om även grävarbeten för kabelförläggning och återställning av parkeringsyta kan ingå eller inte. Det skulle troligen underlätta handläggning och kontroll.

**Förordning (2015:517) om lokala klimatinvesteringar**

*2 §*

Av förslaget framgår att laddningspunkt för AC-laddning betyder en laddningspunkt för växelström där el kan överföras till elfordon.

Laddutrustning delas enligt standarden för SS-EN-61851 Elfordon – Konduktiv laddning in i mode, och det finns 4 olika varianter. Laddare till en elsparkcykel är mode 1, laddare som använder stickpropp är mode 2, laddboxar som fastansluts är mode 3 och laddboxar/stationer som laddar med DC är mode 4.

Definitionen i förslaget innebär att laddningspunkt för AC-laddning kan vara laddutrustning som ansluts antingen med stickpropp eller är fast ansluten. När det gäller fast anslutning se Elsäkerhetsverkets synpunkter under 3 § ovan.

*10 a §*

Om förslagets teknikneutralitet behålls innebär det att stöd även kan ges till installation av vanliga industridon (CEE) som man avser att använda som laddningspunkt.

För synpunkter, se 3 § Förordning (2019:525) om statligt stöd för installation av laddningspunkter för elfordon ovan.

Beslut om remissvaret har fattats av generaldirektören Anders Persson. I den slutliga handläggningen har tekniska direktören Anders Richert, tekniske experten Mikael Carlson och avdelningschefen Karin Sjöberg deltagit. Föredragande har varit verksjuristen Ana Cica Tiedermann.

Elsäkerhetsverket

Anders Persson